शपथे मं तस्यै निह्नुवानः कपटापह्नवेन सीतां स्वाभिप्रायं ज्ञाप यितुमिच्छन् किञ्च एतस्यै सीतायै वस्तूनि धारयन्निव तत्सम्बन्धी नि धनानि आत्मनि स्थापयन्निव गृहीतवित्तोऽधमर्णइव तस्यै वस्तूनि प्रत्यपद्यत दातुमङ्गीकृतवान् यस्मैदित्सेत्यादिना सम्प्र दानत्वं शपह्नुधात्वर्थयोगे यच्छब्दोऽनीप्स्यमानवचनः धार्य्य र्थयोगे यच्छब्दउत्तमर्णवचनः ॥ ७४ ॥

तस्यै स्पृहयमाणोऽसौ वज्रप्रियमभाषत। सानुनी तिश्च सीतायै नाक्रुध्यन्नाप्यसूयत ॥ ७५ ॥

तस्यइत्यादि। असौ राक्षसाधिपः स्पृहयमाणः सीतामाप्तुमि ज०म०
च्छन् वज्र प्रियमभाषत वक्ष्यमाणं स्पृहेरीप्सितइति स्पृहयतेः स्वार्थिकण्यन्तस्य प्रयोगे सीतायाईप्स्यमानत्वात् सानुनीतिश्च सानु नयः सीतायै नाक्रुध्यत् तां प्रति कोपं न कृतवान् नाप्यसूयत दोषाविष्करणलक्षणामसूयां न कृतवान् क्रुध्यतिसूयत्योर्दिवादि कयोरुदात्तेत्तङि तोर्लङिप्रयोगे क्रुधद्रुहेत्यादिना सम्प्रदानं ॥ ७५ ॥

तस्यइत्यादि। असौ रावणो वज्रप्रियं वक्ष्यमाणं अभाषत भ०
तस्यै सीतायै स्पृहयमाणः स्पृहां कुर्व्वन् यस्मैदित्सेत्यादिना सम्प्र दानत्वं स्पृहार्थे यच्छब्दईप्सितवचनः सानुनीतिः सानुनयः सन् सीतायै मा क्रुध्यत् न कोपं कृतवान् नापि असूयत दोषाविष्क रणं नापि कृतवान् सूयोऽसूतावित्यस्यानेकार्थत्वात् इदं रूपं